

ת"פ 23195/10/16 - מדינת ישראל נגד ויסאם זבידאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23195-10-16 מדינת ישראל נ' זבידאת(עציר) ואח'

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	1. ויסאם זבידאת (עציר)

הכרעת דין בעניין נאשם 1

מבוא

1. האם הלך הבעל (הנאשם) אחרי אשתו שבמסגרת רומן מחוץ לנישואין שקיימה לטענתה עם סוכן חוץ פעיל דאעש ומבלי ידיעתו הובילה אותו להרפתקאות בסוריה ועיראק עד כדי לחימתו לצד ארגון דאעש, או שמא הנאשם קיים בודעין מגע עם סוכן החוץ אותו פעיל דאעש בעזרתו הצטרף הנאשם לארגון דאעש ופעל באופן שיש בו כדי להביא לפגיעה בביטחון המדינה.

יום אחד נסעו הנאשם, אשתו ושלושת ילדיהם לרומניה, משם הגיעו לטורקיה, אחר כך לסוריה ולבסוף לעיר מוסול בעיראק, שם התאמן ונלחם הנאשם בשורות ארגון דאעש ואף נתן לו שירותים שונים ולאחר שנפצע חזרו כל החמישה לישראל, עובדות אלו אינן במחלוקת.

המאשימה הגישה כתב אישום נגד הנאשם ואשתו (נאשמת 2), מיד בתחילת המשפט הודתה האישה בעובדות כתב האישום לאחר תיקונו כחלק מהסדר טעון, היא הורשעה בכל העבירות המיוחסות לנאשם לרבות עבירה של מגע עם סוכן חוץ ודינה נגזר.

2. לנאשם (נאשם 1 בכתב האישום) מייחסת המאשימה עבירות של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן-החוק), יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן-תקנות ההגנה). חברות בארגון טרוריסטי, עבירה לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948 (להלן-פקודה למניעת טרור), ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה ואימונים צבאיים אסורים, עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק.

כתב האישום כולל חלק כללי ובו הסבר על מהותו של ארגון המדינה האסלאמית (להלן-דאעש) שמקורו בארגון

עמוד 1

אל קעידה עיראק. מדובר בארגון מחבלים קיצוני ביותר הנמנה על ארגוני ג'יהאד עולמיים. משנתו מצדדת בתפיסת הסלפיה ג'יהאדיה הקוראת לפגיעה במשטרים כופרים ומדינת ישראל כחלק מאותם "כופרים" מהווה יעד לחימה מובהק של אותו ארגון.

בתאריך 3.9.2014 ארגון דעאש הוצא מחוץ לחוק בישראל והוכרז כהתאחדות בלתי מותרת על פי תקנות ההגנה, בתאריך 28.10.2015 הוכרז דעאש כארגון טרוריסטי לפי הפקודה למניעת טרור והוא מהווה גם ארגון מחבלים כהגדרתו בסעיף 91 לחוק. לסיכום פרק זה נטען בכתב האישום כי הצטרפות אזרחי ישראל לזירת הלחימה בשורות דעאש מסכנת באורח ממשי את ביטחון מדינת ישראל.

בפרק העובדות הספציפיות נטען כי משנת 2015 פיתחו הנאשם ואשתו הזדהות אידיאולוגית עם דעאש והחליטו להצטרף אליו. לצורך כך יצרו קשר באמצעות האינטרנט עם ח'ליל אבו חטאב (להלן-אבו חטאב) שטען כי הוא פעיל בדעאש, הנאשמים החליטו להצטרף לדעאש, לפעול ולהלחם במסגרתו ולחיות תחת חוקי ה"שריעה". לשם כך תכננו לנצל חופשה משפחתית ברומניה, על מנת להגיע משם לטורקיה ובהמשך לסוריה.

בתאריך 16.6.2015 נסעו הנאשם ואשתו ושלוש ילדיהם לרומניה לחופשה כאמור, השאירו שם את מכשירי הטלפון הניידים שלהם על מנת למנוע מעקב אחריהם ונסעו לתורכיה. שם יצרו קשר עם אבו חטאב שקישר בינם לבין אבו סוהיב שהנחה אותם כיצד לחצות את הגבול לסוריה. סמוך לאחר מכן הצטרפו הנאשם ואשתו לכוחות דעאש ומסרו להם את דרכוניהם הישראליים, משם הובלו לעיר מוסול בעיראק.

בעיראק הצטרף הנאשם למשך 20 יום למחנה של דעאש לשם לימודי דת ואידיאולוגיה שם גם נשבע שבועת אמונים לדעאש. בהמשך הצטרף למחנה אימונים צבאיים של דעאש ובמשך חודשיים עבר אימונים צבאיים, הוכשר לשמש כלוחם, קיבל נשק מסוג קלצ'ניקוב, מחסניות ואפוד קרב ועבר אימונים צבאיים רבים ושונים כמפורט בסעיפים 10א-10ט לכתב האישום. במהלך חודש אוקטובר 2015 במשך 30 יום ביצע הנאשם פעילות צבאית, היה מעורב בחילופי אש עם צבא עיראק וביצע עבודות חפירה של מנהרה ובונקר תת-קרקעי. בתחילת שנת 2016 במהלך לחימה נגד הצבא העיראקי נפצע הנאשם ברגלו.

לאחר פציעתו שב להתגורר במוסול עם אשתו וילדיו, באותה תקופה הופצצו מקומות שונים על ידי מטוסים.

במהלך חודש יולי 2016 החליטו הנאשם ואשתו לחזור לישראל יחד עם ילדיהם, הם חצו את הגבול לסוריה וניסו עשר פעמים לחצות את הגבול שבין סוריה לתורכיה. בפעם העשירית נעצרו על ידי המשטרה התורכית והועברו לישראל, במהלך 10 הניסיונות לחצות את הגבול לתורכיה הובילו הנאשם ואשתו את ילדיהם בהרים לעיתים ללא מזון ומים תוך שימוש בסם הרדמה והרדימו את בתם הקטנה כדי שזו לא תבכה ותעורר את תשומת לבם של השומרים בגבול התורכי.

3. במהלך הסיכומים הבהיר ב"כ המאשימה כי מאחר ובתאריך 28.10.2015 הוכרז דעאש כארגון טרוריסטי לפי הפקודה למניעת טרור, המאשימה מייחסת לנאשם את העבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת עד לתאריך 28.10.2015 ואת העבירה של חברות בארגון טרוריסטי מתאריך 28.10.2015.

4. בתגובתו לכתב האישום הודה הנאשם כמעט בכל המיוחס לו למעט בקיום עבירה של מגע עם סוכן חוץ. לטענתו לא הייתה לו כוונה לפגוע בביטחון מדינת ישראל, לא הייתה לו כל מודעות שאבו חטאב הוא סוכן חוץ והנאשם לא היה עמו בקשר. עוד הוסיף כי לא נטען בכתב האישום כי אבו סוהיב הוא סוכן חוץ ולנאשם לא הייתה מודעות בקשר לכך. הנאשם אישר כי אבו סוהיב ליווה את הנאשם ומשפחתו בתורכיה והכשיר את כניסתם לסוריה.

קו הגנתו המרכזי של הנאשם התבסס על הטענה כי אבו חטאב שהיה תושב אום אל פאחם שעבר לעיראק ונהרג בלחימה קיים קשר רומנטי עם אשתו, עליו ידע רק בדיעבד.

אשתו שכנעה אותו לנסוע לעיראק ולהצטרף לארגון דאעש כדי לפגוש את אהובה מבלי שהיא סיפרה לו על כוונותיה האמתיות. אמנם הנאשם הודה בחקירותיו בקיום מגע עם אבו חטאב אך לדבריו עשה כן על מנת לגונן על אשתו ומבלי שידע על הקשר הרומנטי, לו היה יודע על כך בעת החקירות היה מספר את האמת ולפיה לא היה בקשר כל שהוא עם אבו חטאב.

הנאשם כפר מחוסר ידיעה בחלק הכללי של כתב האישום המתאר את ארגון דאעש ומשמעות ההצטרפות אליו, הנאשם לא כפר בעובדה כי ארגון דאעש הוצא מחוץ לחוק, הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת, הוכרז כארגון טרוריסטי וכי הוא מהווה ארגון מחבלים, במועדים השונים שפורטו בכתב האישום.

דין

אקדמת מילין-ניסוח כתב האישום

5. הנאשם בסיכומיו טוען כי בעובדות כתב האישום מוזכר שאבו חטאב הוא פעיל דאעש אבל לא נטען כי הקשר עמו היה במטרה לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכי לא יוחסה לנאשם בעובדות כתב האישום כל כוונה לפגיעה בביטחון מדינת ישראל.

לטעמי אין כל פגם בניסוח כתב האישום ואם יסתבר כי המאשימה תעמוד בנטל להוכיח את האמור בו, ניתן יהיה להרשיע את הנאשם גם בעבירה בה כפר, עבירה של מגע עם סוכן חוץ.

בחלק הכללי מתוארת מיהותו של ארגון דאעש ומשמעות הצטרפות אזרחי ישראל לאותו ארגון תוך הבהרה כי הצטרפות של אותם אזרחים לזירת הג'יהאד בסוריה או עיראק מהווה סיכון ממשי לביטחון המדינה (ראו תאור מפורט בסעיפים 4-7 לחלק הכללי של כתב האישום).

על רקע זה מתואר בפרק העובדות מגע של הנאשם עם שני אנשים מסוימים, פעיל דאעש אבו חטאב ועם נציג דאעש בתורכיה אבו סוהיב בעזרתם הגיע והצטרף הנאשם לארגון דאעש ובהתאם לכך נטען בסעיף 20(א) לכתב האישום כי הנאשם קיים ביועין מגע עם סוכני חוץ ללא שיש לו הסבר סביר לכך, הגדרה התואמת את יסודות העבירה המוזכרים בסעיף 114(א) לחוק ודי בהצגת יסודות אלו בכתב האישום.

מאחר והמחלוקת היחידה בין הצדדים היא הוכחת העבירה של מגע עם סוכן חוץ אפתח בניתוח המצב הנורמטיבי של עבירה זו.

מגע עם סוכן חוץ- המצב הנורמטיבי.

6. סעיף 114(א) לחוק מגדיר את העבירה כקיום ביודעין של מגע עם סוכן חוץ ללא הסבר סביר לכך. סוכן חוץ מוגדר כך בסעיף 114(ג):

"לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו".

הנאשם מבסס את עיקר הגנתו על האמור בסעיף 114(ד) לחוק שקובע:

"לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה".

אפנה בעניין זה לע"פ 6833/14 נפעה נגד מדינת ישראל (31.8.2015) (להלן-עניין נפעה), באותו מקרה הכחיש הנאשם-חבר כנסת כי נפגש עם סוכני חוץ, למרות הכחשתו הוא הורשע בעבירה זו בהסתמך על הקביעה כי נפגש בסוריה עם נציגי ארגוני מחבלים וכך נקבע:

"כפי שניתן לראות סעיף 114(א) קובע איסור על מפגש עם סוכן חוץ, ורכיביו שלושה: האחד, כי הנאשם "קיים ביודעין מגע", השני, כי המגע היה עם "סוכן חוץ", והשלישי כי למקיים המגע אין הסבר לכך... אין מדובר בעבירה תוצאתית, ולכן אין דרישה כי בפועל אכן נגרמה פגיעה לביטחון המדינה. אולם, די שהיה במעשה להביא לפגיעה - וזאת בבחינת הפוטנציאל הטמון בו - או שהנאשם התכוון לעשות מעשה מעין זה, כדי שלא תעמוד לו ההגנה שבסעיף. הנטל להוכיח את רכיבי סעיף 114(א) מוטל כמובן על התביעה, וככל שהיא עומדת בו, יעבור הנטל לכתפי הנאשם להוכיח את שני הרכיבים המצטברים שבסעיף 114(ד)..

כוונת המחוקק הייתה ליצור ברירת מחדל של אשם פלילי, במקרה של מפגש מעין זה, אך לאפשר לנאשם להימנע מהרשעה אם יסתור את החזקה בדבר פגיעה בביטחון המדינה... סעיף זה כולל שני תנאים מצטברים: על הנאשם להוכיח שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לפגיעה בביטחון המדינה. התנאי הראשון הוא אובייקטיבי, השני סובייקטיבי.... נסיבות כאלה - של חשאייות והכחשה - הן אינדיקציות מובהקות לפגיעה בביטחון....

הרכיב האובייקטיבי ("לא עשה מעשה") נפל, איפוא. ואשר לרכיב הסובייקטיבי, קרי הטענה כי לא התכוון המערער לפגוע בביטחון - אף זה לא הוכח...המערער היה מודע באופן ברור לחומרה שבמפגש מעין זה... מודעות מעין זו יכולה, ככל שהיא במידת הסתברות קרובה לודאי לתוצאה, על פי הלכת הצפיות, לעלות לכדי כוונה. על כך נאמר - ספציפית לעניין כוונה לפגיעה בביטחון המדינה אך בהקשר של עבירה אחרת - כי "הכוונה הפלילית לפגוע בביטחון המדינה קיימת, כאמור, בכל מקרה אשר בו עשה הנאשם מה שעשה בידיעה מלאה וברורה שמעשהו עלול לפגוע בבטחונה".

אם אתמצת את הדרישות על פי החוק והפסיקה, על המאשימה להוכיח כי הנאשם קיים מגע ביודעין עם סוכן

חוץ וכדי שאדם ייחשב כסוכן חוץ די בכך שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים. נאשם יכול ליצור קשר עם סוכן חוץ רק אם יש לו הסבר סביר לאותו מגע- שאלה שאינה רלבנטית בתיק שלפניי לאור כפירת הנאשם בעצם קיום המגע כך שאין הסבר כל שהוא שהוצג מטעמו.

אם הוכחו יסודות אלו על ידי המאשימה ברירת המחדל היא הרשעה. הנטל עובר אל הנאשם ועל מנת שלא יורשע עליו להוכיח שני יסודות מצטברים:

אובייקטיבי- לפיו לא עשה דבר שיש בו פוטנציאל לפגוע בביטחון המדינה וסובייקטיבי- כי לא התכוון לפגוע בביטחון המדינה ובכלל זה לא התקיימה בו במידת הסתברות קרובה לוודאי מודעות כי מעשיו יביאו לפגיעה בביטחון המדינה. תוך הדגשה כי לא נדרשת פגיעה בפועל בביטחון המדינה.

לאור המצב הנורמטיבי אבחן כעת את הראיות תוך הבהרה שעיקר הראיות מקורן בהודאת הנאשם ובעדות אשתו ובמסקנות הנובעות מאמרותיהם.

מהותו של ארגון דאעש

7. להוכחת מרכיב זה שהובא בחלק הכללי לכתב האישום הגישה המאשימה חוות דעת של מומחית מטעם השב"כ המכונה רוני (ת/21), הנאשם התנגד לקבילותה והוחלט כי ההכרעה בנושא הקבילות תקבע לאחר השלמת טיעוני הצדדים בסיכומיהם.

לאחר בחינת טענות הצדדים אני סבור כי יש לקבל את חוות הדעת כראיה לאמיתות תוכנה. המכונה "רוני" היא מומחית מנוסה שריכזה חומר בתחום מומחיותה הספציפי באשר לסיכון הטמון ביציאת אזרחים ישראלים לשם הצטרפות לזירות לחימה ג'יהאדסטיות בסוריה ועיראק.

חוות הדעת קבילה ככל חוות דעת מומחה אחרת רוני היא מומחית לענייני מודיעין בהתאם לפרטי ניסיונה והיקף החומר שנבחן על ידה. ראו לעניין דומה ע"פ 621/88 פילר נגד מדינת ישראל (21.6.1993) בו נקבע כי מבנה של ארגון מחבלים, מיהות אנשיו ותכלית פעילותו הם ענין ללימוד ולהתמחות מקצועית.

הנאשם לא חלק על מומחיותה והתמקד בנושאים נקודתיים בעיקר באשר למקורות המידע לגבי אבו חטאב ופעילותו בשירות דאעש, לכך אתייחס בנפרד.

לא ברורה לי מטרת ההערה בסיכומי הנאשם (סעיף 17) לפיה עיינתי בתיק העבודה של העדה תוך כדי עדותה. הסנגור בחר שלא להגיש את תיק העבודה ומכאן שלא ניתן להתייחס אליו כחלק מחומר הראיות. לו רצה הנאשם להגיש את תיק העבודה או לחשוף מסמכים נוספים שלא גולו לו לטענתו, היה עליו לבקש ולעשות כן במהלך ניהול התיק.

משלא הוגש תיק העבודה או מסמכים מתוכו, לנגד עיניי עומדת רק חוות הדעת ופרוטוקול עדותה של המכונה

"רוני", מיותר לציין כי לא זכורים לי פרטים כל שהם מתיק העבודה שאמנם נמסר לעיוני במהלך החקירה הנגדית של העדה אך לבקשת הסנגור הוא הוחזר לידי ב"כ המאשימה.

בהתחשב במחלוקת הטעונה הכרעה בשלב זה, חוות הדעת אינה מהותית. חוות הדעת כללית והיא רלבנטית יותר לשלב הענישה-במידה ותהיה לכך הצדקה, למקרה שתטען טענה בדבר הסכנה העלולה להיגרם מהצטרפות תושבי ישראל לארגון דעאש ומהותו של אותו ארגון.

אתעלם מהמקרים הספציפיים המתוארים בסעיף 20 לחוות הדעת ומנספח א לחוות הדעת, נתונים אלו הם לא חלק מעובדות כתב האישום והמידע המתואר בהם הוא מידע שלא הומצא לנאשם כחלק מחומר החקירה או כחומר לגביו הוצאו תעודות חיסיון ולטעמי הוא לא רלבנטי כלל לשאלות שבמחלוקת.

לגבי פעילותו של אבו חטאב הסנגור חקר את העדה ואף התייחס לתשובותיה בסיכומיו ולכן אתן משקל גם לתשובותיה וזה השלב לעבור לניתוח תפקידו של אבו חטאב.

מיהו אבו חטאב

8. על פי גרסת הנאשם אין מחלוקת כי קיים אדם בשם ח'ליל אבו חטאב שמכונה על ידו בחלק מהאמרות גם ח'ליל סייד, אשר התגורר באום אל פאחם עבר להלחם בשורות דאעש בסוריה ושם גם נהרג.

[מאחר ובעדויות השונות לעיתים הוא מכונה ח'ליל, לעיתים ח'ליל אבו חטאב, לעיתים ח'ליל סייד ולעיתים ח'ליל אל סייד ואין מחלוקת גם לפי גרסת הנאשם כי מדובר באותו אדם, אכנה אותו אבו חטאב אלא אם תהיה הצדקה להשתמש בשם האחר. אציין כבר עתה כי בחקירתו הסביר הנאשם כי שמו "האמיתי" של אבו חטאב הוא ח'ליל סייד ולשם זה נחשף רק במגע עמו בסוריה].

על פי אמרותיו השונות של הנאשם ועדות אשתו, אבו חטאב פעל בשורות דאעש וגם אם אסתפק לרגע בגרסתם, אותו אבו חטאב דאג להביא את אשת הנאשם לשורות דאעש-משיקולים רומנטיים לטענתה, כשלצידה הנאשם.

מידע עובדתי זה נתמך בעדותו של חוקר השב"כ המכונה ביטון לפיו גם על פי מידע גלוי שפורסם בתקשורת אבו חטאב פעל במסגרת דאעש (עמוד 40 לפרוטוקול שורה 13).

על פי סעיף 19 לחוות דעת מומחית השב"כ המכונה "רוני" (ת/21) אבו חטאב, תושב אום אל פחם, היה מזוהה עם זרם הסלפיה ג'האדיה, היה קיצוני בדעותיו והיה גורם מוביל בקרב פעילי הסלפיה ג'האדיה בואדי ערה הוא יצא לתורכיה באוגוסט 2013 ונהרג בחודש מרץ 2016. בעדותה הבהירה כי אבו חטאב לחם לצד דאעש ו"עסק בגיוס של נוספים גם בישראל וגם בסוריה" (עמוד 60 לפרוטוקול שורה 16).

עובדת גיוס אשתו של הנאשם אינה שנויה במחלוקת ואזכיר כי הודתה והורשעה בגין קשר זה.

אתעלם מהאמור בחוות הדעת (ת/21) באשר לפעילותו של אבו חטאב בסוריה ובעיראק מאחר והפרטים מבוססים על מידע מודיעיני שלא נחשף בפני הנאשם.

העובדה כי אבו חטאב היה פעיל דאעש הוכחה מעבר לכל ספק סביר מפי הנאשם ומעדות אשתו ומהעובדה שאינה במחלוקת לפיה הייתה לאבו חטאב יכולת לקשר בין הנאשם ואשתו לבין פעילי דאעש לרבות יצירת מנגנון להעברתם מתורכיה באמצעות אבו סוהיב עד המחנה הדתי והצבאי בו למד והתאמן הנאשם לאחר מכן על פי הודאתו.

הנאשם מודה כי דאעש הוא ארגון מחבלים, למצער לאור הנגישות של אבו חטאב אל ארגון המחבלים דאעש חייב היה להתגבש אצל הנאשם "יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו" כקבוע בהגדרת "סוכן חוץ" בסעיף 114(ג) לחוק.

גם עדת ההגנה, אשת הנאשם הודתה כי אבו חטאב הוא פעיל דאעש (עמוד 101 לפרוטוקול שורה 23).

לאור האמור לעיל אני קובע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי אבו חטאב היה סוכן חוץ במועדים הרלבנטיים בהם היה קשר בינו לבין הנאשם או אשתו.

האם קיים הנאשם בידועין מגע עם אבו חטאב ואבו סוהיב-סוכני חוץ

9. במהלך חקירותיו בשב"כ והמשטרה הודה הנאשם כי היה במגע ישיר עם אבו חטאב, בתגובתו לכתב האישום טען כי שיקר בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה כדי להגן על אשתו וכי למעשה כל הידוע לו הוא מפי אשתו.

אקדים ואבהיר כי עדויות הנאשם ואשתו שהעידה כעדת הגנה מטעמו אינן אמינות ושוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי גרסת האמת היא הגרסה העקבית שמסר הנאשם בחקירותיו, הנאשם היה בקשר ישיר עם אבו חטאב והוא גם נפגש עמו.

אי אמירת האמת על ידי הנאשם ואשתו בולטת לאור שני נושאים מהותיים:

בסוף חקירתו בשב"כ מיום 29.9.16 (ת/19, עמוד אחרון) הוצגו לנאשם 16 תמונות שונות והנאשם הצביע על תמונה ב-3 וזיהה לפיה את אבו חטאב המכונה גם ח'ליל סיד. הכיצד יכל הנאשם לזהות אדם אותו לא פגש טענתו, מבלי שהוא טוען כי ראה את תמונתו במקום אחר.

במהלך חקירותיו במשטרה כינה הנאשם את אבו חטאב גם כח'ליל סיד, אשת הנאשם שבאה להעיד להגנתו טענה כי לא ידעה שאבו חטאב נקרא גם ח'ליל סיד (עמוד 98 לפרוטוקול שורה 18). אין מחלוקת כי אבו חטאב נקרא ח'ליל סיד ומכאן גרסת הנאשם בחקירתו הנגדית הייתה לא אמינה לעיתים מביכה לאור ריבוי הגרסאות הסותרות. הכיצד יכולה להתיישב גרסת הנאשם כי כל הידוע לו נובע מאשתו שרק בידעתו מידע בדבר שמו האמיתי של אבו חטאב.

כבר בחקירתו הראשונה על ידי השב"כ בעת נחיתתו בישראל ביום 21.9.2016 שעה 01:10 (ת/22), הסביר הנאשם כי כשהיה ברומניה היה בקשר עם אבו חטאב, ח'ליל סיד, תושב אום אל פחם אשר הצטרף לכוחות הלוחמים בסוריה, אבו חטאב סייע להם לעבור את הגבול בסוריה, אבו חטאב הוא נתן לדאעש את ה"תזכיה", ההמלצה שאפשרה קבלתו לשורות דאעש (סעיף 17 לת/22).

מיד מתעוררת השאלה אם הנאשם כגרסתו מעולם לא פגש את אבו חטאב הכיצד ידע לספר פרטים אלו, בחקירתו הנגדית הוא מסר פרטים שונים וסותרים, בתחילה טען כי שמע לראשונה את השם ח'ליל או אבו חטאב רק אחרי החזרה לישראל ולא מפי אשתו אלא מפי החוקר המכונה "רפאל" שחקר אותו (עמוד 72 לפרוטוקול שורה 28) אלא שהחוקר "רפאל" לא חקר אותו באותו שלב אלא חוקר אחר המכונה "אדרי" ואז שינה הנאשם גרסה וטען כי שמע מאשתו את הפרטים רק בחזרה לישראל (עמוד 71 לפרוטוקול ועמוד 72 לפרוטוקול שורה 23) ממנה למד רק את השם אבו חטאב (עמוד 73 לפרוטוקול שורה 11). מעיון בהודעותיו ניתן לראות שהוא ידע פרטים רבים ואפילו פרטים כמו השם ח'ליל סיד שאשתו לא ידעה עליהם.

בהודעתו מיום 23.9.2016 (ת/1) הודה הנאשם גם בקיום קשר עם סוכן חוץ (שורה 14) בהמשך לאותה הודעה הסביר כי קיבל הצעת חברות בפייסבוק מח'ליל סיד תושב אום אל פחם שהצטרף לדאעש (ת/1 שורה 24), אותו ח'ליל נהרג באחד הקרבות בעיראק. בהמשך הוא מכנה אותו, אולי בטעות ח'ליל סלים ומציין כי שלח לו הודעה בפייסבוק מספר ימים לפני הנסיעה לרומניה (ת/1 שורה 31) והודיע לו כי הוא מעונין להגיע לסוריה עם המשפחה שלו על מנת להצטרף לדאעש. כשהגיע הנאשם לרומניה הוא שלח הודעה לח'ליל שהוא ברומניה וח'ליל ביקש שיגיעו לתורכיה, בהתאם להנחיית ח'ליל רכש בתורכיה טלפון נייד באמצעותו נכנס לחשבון הפייסבוק, שלח הודעה לח'ליל שבתשובה מסר לו מספר טלפון ואז הנאשם וח'ליל שוחחו בטלפון (ת/1 שורה 39), באותה שיחה הודיע לו ח'ליל כי הוא יעביר את מספר הטלפון לאנשים שסייעו לנאשם ולמשפחתו לעבור מתורכיה לסוריה וכך היה.

10. לסיכום עד כאן-כשרצה הנאשם להצטרף לדאעש לפני היציאה לרומניה, אבו חטאב היה איש הקשר עמו תאם את מימוש התכנית, קשר שקיים ביניהם גם לאחר הגעתו לרומניה ומשם לתורכיה. בתורכיה שוב הראה אבו חטאב לנאשם את יכולותיו וקשריו עם דאעש בכך שתאם קשר בין הנאשם לבין אנשים שסייעו לנאשם לעבור את הגבול ולהגיע לסוריה.

בחקירתו בשב"כ מיום 25.9.16 (ת/15) הודה הנאשם כי לפני יציאתו לחו"ל, יצר קשר עם ח'ליל סיד תושב אום אל פאחם המכונה אבו חטאב ואמר לו כי הוא מעוניין לצאת עם משפחתו לסוריה ולהצטרף לדאעש (סעיף 21.2). עם הגעתו לתורכיה יצר קשר עם אבו חטאב, עוד הודה כי פגש אותו בסוריה שם נחשף גם לשמו האמיתי, מאחר והכירו בהתחלה בשם אבו חטאב. אבו חטאב אמר לו להגיע לתורכיה ומשם הבטיח כי יסייע לו להגיע לדאעש בסוריה (סעיף 21.5).

באותה חקירה שנשאל לגבי זהותו של "דולת אלעיז" עמו היה בקשר באמצעות הפייסבוק אמר הנאשם כי הוא חושב שמדובר במחמד ג'ברין מאום אל פאחם (סעיף 21.10), מאחר והדברים נמסרים מפי הנאשם סמוך לאחר אזכור אבו חטאב, משתמע כי הנאשם מדבר על שני אנשים שונים ולכן לא אייחס משקל כל שהוא לאזכור שמות אלו.

בסוף הודעתו השנייה במשטרה, הודעה מיום 2.10.2016 (ת/2) הודה הנאשם כי נפגש עם אבו חטאב (שורה 153).

בהודעתו השלישית במשטרה ת/3, הודעה מיום 6.10.2016 מבהיר הנאשם כי ח'ליל סיד הוא אבו חטאב מאום אל פאחם איתו שוחח כאשר היה במוסול כדי לברר האם כדאי לעבור מעיראק לסוריה (ת/3 שורה 12), בהמשך נסע הנאשם לסוריה שם פגש את אבו חטאב שלקח אותו למושל של האזור מטעם דאעש (ת/3 שורה 15), הנאשם נשאר לישון אצל אבו חטאב שני לילות (ת/3 שורה 21).

חיזוק לקביעה כי כל השיחות והאמרות מתייחסות לאותו אדם ניתן למצוא בהסברו של הנאשם לפיו שוחח עם ח'ליל מספר פעמים עד חודש אפריל 2016 ואז נודע לו שהוא נהרג בלחימה באזור ואין מחלוקת גם לגרסת הנאשם היום כי אבו חטאב נהרג בלחימה.

בחקירתו האחרונה ביום 9.10.2016 בפני השב"כ (ת/23א), אמר הנאשם כי שוחח עם אבו חטאב טרם יציאתו לרומניה, הקשר היה דרך רשתות חברתיות: טלגרם, פייסבוק וואטסאפ. אשתו יצרה את הקשר הראשוני. הוא פגש את אבו חטאב פעם אחת בלבד בסוריה.

11. סיכום- לאורך כל חקירותיו הודה הנאשם בקשר עם אבו חטאב לרבות פגישה ואפילו מפגש עמו ועם מושל האזור מטעם דאעש בסוריה אותו תיאם אבו חטאב.

על בסיס האמור לעיל הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם היה ביודעין במגע עם סוכן חוץ-אבו חטאב.

אבו סוהייב- בהודעתו הראשונה ת/1, מזכיר הנאשם כי לאחר הגעתו לאיסטנבול יצר עמו קשר טלפוני אדם המכונה אבו סוהייב "שהוא אחד הפעילים של הארגון" (ת/1 שורה 48) אשר בהמשך דאג להעביר את הנאשם ומשפחתו במונית משם לסוריה לארגון דאעש, משמע גם הקשר עם אבו סוהייב שהוא פעיל דאעש משמעו קשר

עם סוכן חוץ.

כל האמור לעיל מבוסס על הודאות הנאשם ולכן נשאלת השאלה האם הודאות אלו נתמכות ב"דבר מה נוסף".

האם הודאות הנאשם הן הודאות אמת- האם הן נתמכות ב"דבר מה".

12. מעיון בהודעות הנאשם במשטרה והזכ"דים שנרשמו בחקירות השב"כ, ולאחר שמיעת חוקרי המשטרה והשב"כ, עדות הנאשם ואשתו, שוכנעתי מעבר לכל ספק כי תוכן ההודעות

אמת. קביעה זו מקבלת חיזוק ואימות משני סוגי ראיות.

הראשונה- ההודעות והזכ"דים כוללים פרטים רבים, ברובם מודה הנאשם גם היום. למשל בנושא הפעילות הצבאית בה עסק הנאשם בשורות דאעש בסוריה ועיראק.

עיון בהודעתו השלישית ת/3 (שמונה עמודים מלאי פרטים) מראה כי מרבית עובדות כתב האישום מבוססות על הודעה זו ובפועל הנאשם מודה גם היום באותן עובדות למעט ידיעתו כי אבו חטאב הוא סוכן חוץ וכי היה עמו בקשר במילים אחרות גם היום אומר הנאשם כי מרבית הודעתו מאותו יום היא אמת.

ראו לעניין זה ע"פ 6414/11 חמיד נגד מדינת ישראל (23.12.2013):

"הדרישה לקיומו של 'דבר מה נוסף' נועדה לחיזוק הודאתו של נאשם ולהפגת החשש מפני הודאת שקר. אותו 'דבר מה נוסף' צריך לאמת את הודאת הנאשם, אך בניגוד לדרישת סיוע, אין הוא צריך לסבך את הנאשם. בית משפט זה פסק כי 'מקום שהנאשם מעיד בבית-המשפט ומאשר בעדותו מקצת הדברים שבהודאתו, יכולה עדות זו לשמש 'דבר-מה נוסף'.... לכן, גם בעדותו של המערער לפני בית המשפט יש כדי לחזק את הודאתו".

השנייה- הנאשם טוען היום-בניגוד לגרסתו בחקירות כי מעולם לא פגש את אבו חטאב, במהלך חקירתו בשב"כ ביום 29.9.2016 (ת/19 עמוד אחרון) נערך לנאשם מסדר זיהוי תמונות והוא הצביע על תמונת אבו חטאב כאיש אותו פגש, הנאשם לא טוען כי ראה את תמונת אבו חטאב במקום כלשהוא. הייתכן לא להיפגש עם אדם ולמרות זאת לדעת כיצד הוא נראה?!

הוכח מעבר לכל ספק סביר באמצעות עדות מומחית השב"כ המכונה "רוני" כי האדם עליו הצביע הנאשם כמי שגייס אותו לשורות דאעש הוא אדם המוכר לגורמי הביטחון עסק בגיוס אנשים בישראל לשורות דאעש (עמוד 60 לפרוטוקול שורה 16) ולכן מתווספת הודאת אשת הנאשם כי אותו אבו חטאב גייס אותה לשורות דאעש ואזכיר כי היא הודתה כי אבו חטאב הוא סוכן חוץ.

ידיעת הנאשם לגבי פרטים אישיים של אבו חטאב התואמים את האמור בחוות דעת המומחית וזיהוי תמונת אבו חטאב מהווים תוספת מאמתת להודעותיו.

סיכום עד כאן, המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם קיים ביודעין מגע עם שני סוכני החוץ-פעילי דאעש, אבו חטאב ואבו סוהיב ונשאלת השאלה האם עומדת לנאשם הגנת סעיף 114(ד) לחוק.

האם הוכחה כוונה לעשות דבר שיש בו כדי לפגוע בביטחון מדינת ישראל

13. אין טענה מצד המאשימה כי הנאשם פגע בפועל בביטחון המדינה ולא הוכח כי הוא חזר למדינת ישראל כדי לבצע פיגוע בשטחה, אך לא די בכך כדי להביא לזיכוי הנאשם.

בהתאם לסעיף 114(ד) לחוק וקביעת בית המשפט העליון בעניין נפאע, לנאשם יכולה לעמוד הגנה בפני הרשעה אם יוכיח שני תנאים מצטברים:

-אובייקטיבי-לפיו לא עשה דבר שיש בו פוטנציאל לפגוע בביטחון המדינה.

-סובייקטיבי-כי לא התכוון לפגוע בביטחון המדינה ובכלל זה לא התקיימה בו במידת הסתברות קרובה לוודאי מודעות כי מעשיו יביאו לפגיעה בביטחון המדינה.

לטעמי לאחר ניתוח העדויות וטענות הצדדים אף אחד מהתנאים המצטברים לא הוכח על ידי הנאשם.

הנאשם בהודעתו מיום 23.9.2016 (ת/1 שורה 20 ואילך) הסביר כי עקב אחר ארגון דאעש דרך הפייסבוק והתחיל לתמוך במדינה האסלאמית ובאידיאולוגיה של הארגון, די באמירה זו כדי להבהיר כי הנאשם תמך במודע בארגון שחלק ממטרותיו לפגוע בקיום מדינת ישראל.

ראו לעניין זה דברי הנאשם בחקירתו על ידי השב"כ מיום 9.10.2016 (ת/20 עמוד אחרון) לפיהם "אנו נמצאים בעידן של מלחמת עולם שלישית בו הכוחות האסלאמיים בהובלת מדא"ס (=דאעש תוספת שלי א.א.) נלחמים בעולם המערבי ובשיעים".

אמרות אלו מצביעות בהיבט הסובייקטיבי על מודעות של הנאשם למצער במידת הסתברות גבוהה מאוד כי הוא הצטרף ופעל בשם ארגון שבין יתר מטרותיו פגיעה בביטחון המדינה.

גם מהבחינה האובייקטיבית הצטרפות הנאשם לארגון דאעש, נטילת חלק באימונים צבאיים, מתן שירותים לארגון ולחימה בשורותיו יש בה פוטנציאל משמעותי לפגיעה בביטחון מדינת ישראל.

מהותו של ארגון דאעש אינה במחלוקת, לעניין זה הוגשה מטעם המאשימה חוות דעתה של המומחית מטעם השב"כ המכונה "רוני" (ת/21) בתמציתיות אציין כי הוכח על פי חוות הדעת שארגון דאעש הוא גורם מוביל בעולם ה"ג'יהאד", הוא נמנה על הזרמים הסלפיים ג'יהאדיסטים הפועלים לקידום פיגועי טרור נגד מכלול "הכופרים" ובהם ישראל והמערב. רבים מהמפגעים שביצעו פיגועים בצרפת, בלגיה, ארה"ב, תורכיה וסיני עברו הכשרות בסוריה ועיראק. מאז ההכרזה על הקמת דאעש גוברת בקרב אזרחים ישראלים הזדהות ותמיכה

בדאעש עד כדי ביצוע פיגועים בתל אביב, בדיזינגוף על ידי נשאד מלחם תושב ערערה ובמתחם "שרונה" על ידי שני תושבי יטא.

עוד הוכח כי אנשי דאעש עושים שימוש בידע של ערביי ישראל המצטרפים אליהם כדי ללמוד את הזירה הישראלית לטובת תכנון פיגועים עתידיים. חלק מאותם מצטרפים-כמו הנאשם ואשתו חוזרים לישראל ולאחר חזרתם הם עלולים להפיץ אידאולוגיה סלפית ולעודד פעילות נגד ישראל תוך שימוש בנסיין הצבאי שצברו.

14. ארגון דאעש אינו ארגון הומניטרי והוא גם לא ארגון מקומי הפועל בעיראק או בסוריה בלבד, מדובר בארגון מרצחים שפל ששולח זרועותיו לכל מקום ולכל פינה בעולם. הצטרפות אליו ואין מחלוקת כי הנאשם הצטרף לאותו ארגון, משמעה אחת בלבד- כוונה לפעול נגד מדינת ישראל ולפגוע בביטחונה, גם אם לארגון ולחבריו כוונות לפגוע במדינות נוספות.

די בעובדה בה הודה הנאשם כי הוא ואשתו מסרו את דרכניהם הישראליים לאנשי דאעש ושנמצאים בידי אותו ארגון טרוריסטי גם היום כדי להכשיר את הקרקע לביצוע פיגוע נגד מדינת ישראל או נציגותיה בעולם.

ראו לעניין זה פסק דין שניתן בימים אלו על ידי בית המשפט העליון, ע"פ 8317/16 מדינת ישראל נגד אבו אלקיעאן (4.6.2017):

"בית משפט זה עמד לא אחת על הסכנה הטמונה בתמיכה בארגון הטרור האכזרי והרצחני דאע"ש, ועל החשש מפני התפשטות פעילותו לתוך מדינת ישראל...כפי שצוין זה מכבר, "יש לראות בכל פעילות שנועדה לחזק את מעמדו של ארגון טרור...לא כל שכן כזאת הנעשית על-ידי תושבי ישראל אשר נהנים מזכויות בה - בחומרה רבה" (ע"פ 5925/13 זאהדה נ' מדינת ישראל, פסקה טו (23.4.2014)). הבהיר זאת המחוקק בדברי ההסבר להצעת חוק המאבק בטרור, התשע"ה-2015, ה"ח הממשלה 949:"מאפייני מעשי הטרור, הן מבחינת מניעיהם והן מבחינת תוצאותיהם, מחייבים התייחסות מחמירה לעבירות [הקשורות למעשי טרור או למימון טרור], שעל אף שאינן בהכרח בליבת ביצוע מעשי הטרור יש בביצוען כדי לאפשר, לעודד ולהרחיב את פעילות ארגוני הטרור וביצוע של מעשי טרור ואת תוצאותיהם החמורות... פעילות [של גילוי הזדהות פומבית עם ארגון טרור], גם אם לא נלווה לה באופן מיידי ביצוע מעשי טרור או עבירות אחרות, יוצרת תשתית להמשך פעילותו של ארגון טרור, ומאפשרת את המשך קיומו ופעולתו תוך התבססות על הרחבת התמיכה הציבורית בו ובפעילותו" (שם, עמ' 1096).

משלא עמד הנאשם בנטל הוכחת ההגנה לפי סעיף 114(ד) לחוק, ולאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם גם בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, בנוסף לכל יתר העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בהן הודה בפתח משפטו.

האם הוכח קיומו של קשר רומנטי בין אבו חטאב לבין אשת הנאשם

15. הגנתו של הנאשם התבססה בעיקרה על טענה כי שיקר במשטרה כדי להגן על אשתו ולו היה יודע כי היה לה קשר רומנטי עם אבו חטאב לא היה עושה כן.

עוד בטרם אנתח העדויות בנושא הרומנטי לכאורה, אני שב ומדגיש כי שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי אמרות הנאשם במשטרה ובפני השב"כ היו אמרות אמת ואשוב ואזכיר כי הוא זיהה את תמונת אבו חטאב ולהבדיל מאשתו רק הנאשם ידע את שמו האמיתי של אבו חטאב "חליל סיד". כך שבין אם היה רומן ובין אם לאו, הודאת הנאשם לא היתה קשורה בו.

למעלה מן הצורך אבהיר כי לא שוכנעתי מהעדויות כי היה רומן בין אשת הנאשם לבין אותו אבו חטאב.

על פי עדותה של אשת הנאשם היא מעולם לא פגשה את אבו חטאב והיא גם לא ידעה ששמו ח'ליל סיד.

הנאשם ביסס את טענתו בדבר הרומן על מסרונים (נ/1) שהוחלפו בין אבו חטאב לבין אשת הנאשם, תוכן המסרונים אינו מצביע בהכרח על רומן וחשוב להפנות להתכתבות שאינה במחלוקת בין אשת הנאשם לבין אחיה (נספח ב.ש.19 לת/24ד) בו היא מסבירה את משמעות אותם מיסרונים כך "והטוויטר ההוא בחור צעיר יותר קטן ממך וההודעות להטעיה ויסאם גם היה מדבר איתו".

בעדותה אישרה אשת הנאשם את שליחת המסרון, אך לא היה לה הסבר לתוכנו. על פי התרשמותי המסרונים שהוחלפו בין אשת הנאשם לבין אבו חטאב אכן נועדו כדבריה ל"הטעייה", מעין כיסוי למקרה בו תיתפס ולכן משקלן אפס ובדרך זו יש לפרש את הכינויים המועטים באותם מסרונים כגון "אהובתי". הייתכן כי במשך חודשים ארוכים שהייתה אשת הנאשם בקשר עם אבו חטאב, כל הרומן התמקד במספר קטן של ביטויים אישיים מתוך עשרות מסרונים מבלי שהם נפגשו כלל, (למרות היותם בקרבה פיסית גאוגרפית).

עוד סיבה למשקלם האפסי של המסרונים התבררה בעת חקירתה הנגדית של אשת הנאשם שקיבצה תחת נ/1 עשרות מסרונים ובפועל הסתבר כי בניגוד לעדותה בחקירה הראשית, מדובר באוסף התכתבויות חלקן עם בני משפחתה או עם אנשים לא מזוהים ומיותר לציין כי אין טענה כי היה לה רומן עם אנשים נוספים (ראו חקירתה הנגדית כמתואר בעמודים 101-102 לפרוטוקול) ולהמחשה אצטט:

"ש. מציג לך את העמוד השלישי מהסוף, שמתחיל במילים "אלוהים יברך אותך" בין מי למי ההתכתבות הזו?

ת. אין לי מושג....

העדה: "אני דיברתי איתך ומי אבו חטאב, בעל הטלפון השתנה מזה חודשיים, אל תשלח עוד אליי".

ש. מי כתב את ההודעה הזאת?

ת. אני לא יודעת....

ש. מציג לך את העמוד האחרון של נ/1, בין מי למי ההתכתבות הזו?

ת. אני מתכתבת עם אחותי".

ולסיום פרק זה אפנה לעדותה של אשת הנאשם בנושא זה.

"ש. מה מהות הקשר ביניכם, אני מודע לזה שאת סיפרת בכמה חקירות אבל מה מהות הקשר בינך לבין אבו חאטב?
ת. אתה יכול להגיד קשר רומנטי".

(עמוד 91 לפרוטוקול שורה 20).

ש. כמה פעמים את יצרת קשר עם אבו חאטב מרגע שהייתם ברומניה ועד שהגעתם לעיראק?

ת. לא זוכרת בדיוק כמה פעמים.

ש. דיבר איתך?

ת. בעיראק? רק כמה פעמים וזהו.

ש. כמה פעמים נפגשת עם אבו חאטב?

ת. אני לא מכירה אותו רק ראיתי תמונה.

(עמוד 92 לפרוטוקול).

ש. ומה עוד אמרת לויסאם על אבו חאטב?

ת. זהו. לא ידעתי המון עליו.

(עמוד 95 לפרוטוקול שורה 12).

זה השלב להבהיר כי עדות אשת הנאשם שהובאה להעיד כעדת הגנה הייתה לא אמינה.

היא העידה במהלך שתי ישיבות. בישיבה הראשונה ביקשה להעיד מבלי שהנאשם נמצא_באולם, והדיון נערך בשיטה של טלוויזיה במעגל סגור. הנאשם היה בחדר אחר וצפה בעדה, בית המשפט והצדדים יכלו לראות על מסך טלוויזיה את הנאשם לאורך כל הישיבה (האמור בסעיף 19 לסיכומי הנאשם לפיהם העדה לא ידעה שהנאשם צופה בה בעת עדותה, אינו נכון).

בתום עדותה בישיבה הראשונה ומשקבענו מועד להמשך חקירתה הנגדית שאלתי את אשת הנאשם האם גם

עמוד 14

בישיבה הבאה היא מבקשת שהנאשם לא יהיה נוכח באולם והיא השיבה שאין לה התנגדות כי יהיה נוכח באולם, כך שהישיבה השנייה הייתה ששניהם נוכחים באולם מבלי שחל שינוי כל שהוא בנסיבות שבין שתי הישיבות והרושם שקיבלתי היה כי מדובר בטענות סרק שנועדו להטעות את בית המשפט.

אין צורך להתעמק בסתירות הרבות שבין עדותה של אשת הנאשם לבין אמרותיה במשטרה ובשב"כ (ת/24), די לבחון עדותה בפני אל מול הודאתה בפני בעובדות כתב האישום המתוקן ולראות עד כמה היא מתאימה את "האמת" מבחינתה לעיתוי אמירת הדברים.

על פי התרשמותי הנאשם ואשתו בדרכים שאינן דרכי אמת שינו במהלך המשפט גרסאות כזיקית במעין משחק שכל אחד מגלגל האשם על השני, לעיתים עד כדי אבסורד, ראו דברי אשת הנאשם לפיהן "המדינה האסלמית לקחה אותו בכוח לקרב והוא נפצע שם" (עמוד 90 לפרוטוקול שורה 17) גרסה שהנאשם לא העלה כלל בשום שלב.

ראו לעניין זה גרסת שניהם בבית המשפט הממחישה עד כמה הם ניסו לתאם גרסאות ולא לומר אמת.

כך העיד הנאשם:

"ש. אז היא אמרה לך שתשקר בשבילה ותסתיר את הקשר שלה עם אבו חאטב ואתה תקח על עצמך את התיק, זה מה שקרה?

ת. זה הסכם בינינו".

(עמוד 73 לפרוטוקול שורה 23).

כך העידה האשה:

"ש. את לא אמרת לו לקחת את האשמה על העניין הזה?

ת. לא דיברנו, דקה או שתיים ראיתי אותו לפני שהתחלנו. גם היינו בכלא בטורקיה כחודש אז לא דיברנו.

ש. הייתם בהפרדה?

ת. כן"

(עמוד 99 לפרוטוקול שורה 4).

גם גרסת הנאשם האחרונה אבסורדית לפיה הוא נסע שלא מרצון לטיול לרומניה, מצא עצמו לפתע נלחם לצד דעאש, הוא נגרר אחרי אשתו הצעירה ממנו ב- 11 שנה להרפתקאותיה מבלי שידע דבר על המתרחש.

הייתכן שהנאשם חצה את הגבול לסוריה ולאחר מכן לעיראק רק משום שהלך אחרי אשתו. אם הגיע שלא מרצון לאותו מקום מדוע לא חזר על עקביו, מדוע בחר במהלך חודשים ארוכים להתאמן ואפילו להילחם.

בהודעתו ת/15 סעיף 21.1 אישר הנאשם כי עובר לנסיעה לרומניה לא מכר את רכושו בישראל כי הבין שזה יחשיד אותו והוא אישר זאת בעדותו (עמוד 81 לפרוטוקול שורה 16) ומכאן ניתן ללמוד כי הנאשם תכנן היטב את מעשיו עוד לפני היציאה מהארץ ודבריו במשפט אינם אמת.

בתגובה לכתב האישום הודה הנאשם בסעיף 2 לפרק העובדות ולפיו "החל משנת 2015, גילו הנאשמים עניין הולך וגובר בארגון דאעש ופעילותו והחלו לעקוב אחר פעילות הארגון באמצעות הרשתות החברתיות באינטרנט. הנאשמים פיתחו הזדהות אידיאולוגית עם דאעש, ערכיו ומטרותיו".

התנהגותו של הנאשם מעידה כי כל מה שארע היה על דעתו ומרצונו החופשי וסיפור הרומן גם אם היה לא רלבנטי לשאלת הרשעתו בדין.

זו היתממות לכנות את הנאשם כמי שנגרר אחרי אשתו או כי היא הדומיננטית שהובילה אותו לדאעש, סוריה או עיראק. הרושם שקיבלתי הוא כי הנאשם ואשתו בנו גרסת הגנה לפיה האשה "תקח על עצמה" את האחריות ואולי בשל היותה אשה ואם לשלושה ילדים תזכה לעונש קל וגם הנאשם שיוצג כטפל לעיקר ייחנה אף הוא מאותו מצב.

סיכום

16. לאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום דהיינו עבירות של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין, יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (עד לתאריך 28.10.2015). חברות בארגון טרוריסטי, עבירה לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948 (מתאריך 28.10.2015), ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה ואימונים צבאיים אסורים, עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד חאלד חכרוש וב"כ הנאשם עו"ד אליאס אבו עטא והנאשם באמצעות השב"ס.